kiedy czas się zatarł — kresowiak

każda wyprawa w śnieg kończyła się podrapaniem strun głosowych
odrywaniem rzepek od kolan
przy masowaniu czerwonych uwypukleń
wycieraniem włosów w pełni koloru
i spaniem przy lampie kupionej za ziarenka ryżu

pamięta niebieskie wróble
namalowane na ścianie w świecie
rozproszonym przez pocisk
i przy zgaszonym świetle otwiera smugą promienia
starą szafę z zepsutymi zawiasami

nie wybiegną z niej dzieci Noego
prążkowane zwierzęta
garbate wielbłądy z Beduinami i tureckimi dywanami

nie wyjdą panowie specjalnego traktowania
którzy w garniturach mogą śmiać się
z błękitnych oczu pań na czarno-białych plakatach

butelka tranu nie zamieni się w wieloryba

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

kresowiak, dodano 11.12.2010 22:40

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.